

vyhověl návrhu superarbitr. komise na přiznání dalšího přídavku ve výměře 600 Kč, nelze právem tvrditi, že by jeho stanovisko nemělo opory v zákoně.

Č. 6531.

Zajištění bytu. — Administrativní řízení (Slovensko): Rozhodnutí župního úřadu stran obnovy řízení ve věci zajištění bytu pro státního zaměstnance podle § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 může min. pro Slov. zrušiti jen z moci dozorcí a je-li rozhodnutí ono zmatečné.

(Nález ze dne 5. května 1927 č. 9541.)

V ě c: Julius Sch. v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o zajištění bytu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 14. září 1925 zahájil župní úřad v Bratislavě na základě § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 řízení za účelem zajištění bytu v domě st-lově, obývaného 19. srpna 1922 policejním kanc. oficiantem Josefem H. a uprázdnivší se služebním přeložením jeho do R., pro obvodního inspektora Jaroslava K. — Výměrem z 22. října 1925 prohlásil župní úřad uvedený výměr za pravoplatný a vykonatelný.

Podáním z 26. října 1925 žádal vlastník domu, aby v zajišťovacím řízení nebylo pokračováno, ježto dodatečně vyšlo na jevo, že oficiant H., jenž byt 19. srpna 1922 obýval, vůbec nebyl služebně přeložen do obce jiné, nýbrž nastěhoval se do nové budovy polic. ředitelství v Bratislavě. Podáním z 11. prosince 1925 žádal pak vlastník domu, jemuž zajišťovací rozhodnutí mezi tím bylo doručeno, z důvodu právě uvedeného, aby žup. úřad zajišťovací rozhodnutí z 22. října 1925 n o v e l i s o v a l. Výměrem ze 4. ledna 1926 odvolal župní úřad své rozhodnutí z 22. října 1925 a propustil byt do volné dispozice majitele domu, ježto nebyly splněny podmínky § 13 cit. zák. K odvolání onoho polic. zaměstnance, v jehož prospěch byl byt zajištěn, zrušilo min. pro Slov. z úřední moci nař. rozhodnutím výnos ten, odůvodňujíc svůj výrok tím, že zajištění bytu následkem toho, že majitel domu v lhůtě úřadem stanovené námitek nepodal, stalo se pravoplatným a tím stát. zaměstnanec, pro něhož byt byl zajištěn, nabyt určitý právní nárok; proto nebyl župní úřad na základě zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 oprávněn, své pravoplatné rozhodnutí přezkoumati a ve věci opětně meritorně rozhodovati; odvolal-li přes to pravoplatně vyslovené zajištění bytu, překročil tím meze své kompetence a jednal proti zákonu.

O stížnosti na rozhodnutí to podané uvážil nss toto:

Žal. min. ve věci zajištění bytu podle § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 nemá, jak z ustanovení § 17 cit. zák. plyne, vůbec kompetenci úřadu, který by byl povolán vystupovati v instančním pořadí. Toho je si žal. úřad ostatně sám vědom, když vyslovil, že rozhodnutí župního úřadu zrušuje z moci úřední a dovolává se svého práva do-

zorčího. Podle ustálené judikatury nss-u měl by ovšem žal. úřad v důsledku svého nadřízeného postavení nad politickými úřady na Slov. právo, mocí svého práva dozorčího vysloviti neplatnost výroku župního úřadu jen za předpokladu, že by šlo o rozhodnutí zmatečné, tedy právní moci neschopné a nezpůsobilé, založiti právní účinky. Avšak podle názoru nss-u nelze výrok župního úřadu z 4. ledna 1926 pokládati za rozhodnutí, jež by postíženo bylo zmatečností.

Základ pro rozhodnutí župního úřadu nař. rozhodnutím zrušené tvořila jednak žádost vlastníka domu z 26. října 1925, v níž uplatňoval, že nabyt nových, na podstatu věci se vztahujících rozhodných důvodů, kterých v zajišťovacím řízení bez své viny použití nemohl, jednak žádost vlastníka domu z 11. prosince 1925, v níž výslovně žádal za novelisaci zajišťovacího rozhodnutí. Dovolával se tedy st-l předpisu § 19 zák. čl. XX. z roku 1901. Byla-li však u úřadu k rozhodování příslušnému včas podána revisní žádost, náležitě odůvodněná a vyřídil-li úřad žádost tu, pak ovšem nelze výrok župního úřadu ze 4. ledna 1925, jímž úřad ten zajišťovací své opatření odvolal, pokládati za nic jiného, než za rozhodnutí o žádosti vlastníka domu za obnovu řízení. I kdyby důvody k obnově řízení zde dány nebyly, a kdyby tedy župní úřad byl spornou záležitostí, zda jest povolit obnovu řízení čili nic, po stránce skutkové a právní posuzoval nesprávně, bylo by rozhodnutí to snad stíženo nezákonností, nikoli však zmatečností, jak žal. úřad za to má. Ježto však podle toho mohlo jíti v daném případě nejvýše jen o nezákonnost, nikoliv o zmatečnost, nebyl žal. úřad, jenž nemá postavení nadřízené stolice odvolací a když ani nešlo o odklizení správního aktu zmatečného, t. j. právně neúčinného, oprávněn, výrok župního úřadu ze 4. ledna 1926 zrušiti z moci úřední.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti jako zákonu odporující podle § 7 zák. o ss.

Č. 6532.

Zajištění bytů: * Podle § 13 zák. č. 225/20 ve znění zák. č. 87/23 lze zajistiti toliko byt, jež státní zaměstnanec v rozhodné době obýval jako nájemník a nikoliv jako člen domácnosti nájemníka bytu.

(Nález ze dne 5. května 1927 č. 9545.)

Prejudikatura: Boh. 3873/24 a 6179/26 adm.

Věc: Mořic K. v B. (adv. Dr. Gustav Freund z Prahy) proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem z 2. října 1926 bylo st-li oznámeno, že zsp v Brně hodlá zajistiti v jeho domě byt, který obýval 19. srpna 1922 se svou matkou vrch. stav. komisař ing. Antonín S., a který se uprázdnil nyní služ. přeložením tohoto státního zaměstnance do Prahy, pro zřizence zsp-é Viléma P. V námitkách svých uplatňoval st-l, že státní zaměstnanec S. v jeho domě vůbec žádného vlastního, ani samostatného bytu nemá, který by se jeho přeložením uprázdnil. Byt, jež hodlá úřad za-